

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St Clair Avenue

Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznačalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1873.

No. 290, Sat., Dec. 11, 1937

Green in Lewis

Vedno bolj je javnost v Ameriki prepričana, da je bolj osebno sovraštvo med Williamom Greenom in med John Lewisom krivo, da ne pride do sporazuma med skoro osem milijoni ameriških delavcev, ki so deloma organizirani v American Federation of Labor, deloma so člani organizacije Committee for Industrial Organization. In da to sovraštvo tli kar naprej pa delujejo vmes radikalni elementi in podpihajojo že itak prenapete razmere in tako z vsemi silami skušajo preprečiti končno delavsko spravo.

William Green kot John Lewis ima vsak svoj glavni stan in urad v Washingtonu in so poslopja, v katerih uradujeta, celo precej blizu skupaj. Pa kljub temu je minulo sedem mesecev, ko se nista Green in Lewis srečala. Toliko mržnjo nosi eden proti drugemu. Da, niti po telefonu ves čas nista govorila, da se posvetujeta vsaj o najbolj prerečih delavskih problemih, ki so fundamentalnega pomena za obstoj delavskih organizacij. Pretekli teden sta se Green in Lewis prvič po sedmih mesecih srečala. Pozdrav med njima je bil ledeno mrzel. Niti v roke si nista segla, in vsak je zamisljal pri srečanju nekaj nerazumljivih besed.

To srečanje so pripravili razni uradniki in zastopniki American Federation of Labor in Committee for Industrial Organization. Ti uradniki so se trudili skozi šest tednov, da bi naredili vsaj premirje med obema organizacijama, ako že ne morejo doseči miru. Ko so dognali, da ne morejo nikam naprej, so napisali kardinalne točke, ki cepijo obe organizaciji na dvoje, in poslali te točke Greenu kot Lewisu v končno odobritev. Točke, radi katerih ne more priti do sporazuma med A. F. of L. in C. I. O. so:

1. Kdo ima pravico organizirati delavce v raznih industriah. A. F. of L. jih je dosedaj organizovala po poklicih, toda v novembri, 1935, je John Lewis prišel na dan z idejo za eno samo ogromno industrijsko unijo v vsaki industriji, kljub temu, da je konvencija A. F. of L. obsodila tako idejo. 2. C. I. O. zahteva, da je samostojna edinica v delavski organizaciji s popolno samoupravo.

To pomeni torej, da bi bil Lewis rad ravno tako gospodar pri delavcih kot se tega gospodarjenja žilavo drži William Green. Nihče neče biti drugi, vsak bi bil rad prvi. American Federation of Labor, ki je najstarejša ameriška delavska organizacija, trdi, da ima 3,000,000 članov. C. I. O. pa, ki je še nova organizacija, pa trdi, da šteje 4,000,000 članov. Dočim lahko A. F. of L. dokaže to s števkami, pa C. I. O. tega dosedaj še ni storila, ker šteje unije, ki so včasih preko noči, in ker je radi mnogih zgubljenih strajkov, zlasti v jeklarski industriji v preteklem poletju, se zaupanje v C. I. O. med splošnimi delavci zelo omajalo, kot to trdi A. F. of L.

Mr. Lewis je zahteval, da se vse njegove unije sprejemajo v članstvo American Federation of Labor, in da naj se posamezni manjši spori glede jurisdikcije prepustijo bodočnosti. Toda tu je pokazal trmo Mr. Green, ki se je z vsemi štirimi zoperstavljal, da bi bile C. I. O. unije sprejetje v njeno organizacijo, ne da bi se že naprej določilo, kdo bo njih gospodar.

Oba magnata delavskega gibanja v Ameriki sta se to zadevno posvetovala skoro dva dni. Kdor ju pozna, ta je že naprej vedel, da ne bo iz vsega posvetovanja nič in točno enostavnega vzroka, ker sta oba preveč trmasta, da bi se podala. Medsebojna konferenca je bila zadnji teden končana in oba sta prišla iz konferenčne sobe resnih obrazov, brez nasmehljaja in ne da bi javnosti podala definitivno pojasnilo. Naredila nista nobenih načrtov, da se zoper snideta. Vso zadevo sta izročila raznimi eksekutivnim uradnikom svojih organizacij. Ti eksekutivni uradniki so voljni narediti mir in spravo, toda oba diktatorja delavstva tega ne pripustita.

In med tem, ko se vodi sovražna borba med delavskimi voditelji, pa so kapitalisti vporabili ugodno priliko, ko so nashi delavce razprtje, pa so naredili umetno krizo in se tako norčujejo javno iz delavskih unij, ker vedo, da razdeljena hiša ne pomeni nobene nevarnosti napram kapitalistični trdnjav. Oh, če bi znalo ameriško delavstvo nastopiti in postaviti na celo svojega gibanja može, katerim je v prvi vrsti mar napredok in boljše življenje delavcev, ne pa diktatorska trma!

Kaj pravite!

Včasih se čudimo nad obsežnostjo tega ali onega mesta. Saj ni čudno, če pa zavzemajo ceste eno tretjino mestne površine.

* * *

Burtonova administracija svetuje clevelandskim gospodnjem, naj si kupijo večje posode za odpadke, ker jih mesto ne more več redno pobirati. O. K. Potem pa naj nesejo gospodnine te odpadke stresat pred mestno hišo, da bodo oča župan videli, da se je njih nasvet točno izpolnil.

* * *

Mrs. Harold Jarvis iz Lakewood, O., je s svojim fotografiskim aparatom vzela že 1,030 slik od svojega triletnega sinčka. Materina ljubezen premore vse, pravijo.

BESEDA IZ NARODA

Prijatelju John Perkotu v spomin

Človek pomisli, zakaj si na svetu! Tako sem misil, ko sem klečal ob raku, v kateri je spal mirno smrtno spanje moj prijatelj in sobrat John Perko. Nekdar utrudljiv, vedno vnet za pomagati pri društvih, pri cerkvi ali narodnem domu. Sedaj so pa tvoje oči zaprte, tvoje blago srce miruje, tvoja duša pa plačilo uživa pri svojem Stvarniku v sv. raju.

Kolikokrat si bil utrujen, pa si vseeno šel v cerkev počastiti Kralja vseh kraljev. Kolikokrat, ko smo drugi še spali, si ti že iz cerkve od maše prišel. Vse to, zato, ker si vedel, da bo treba umreti in po smrti, po smrti pa bo prišlo plačilo za vsa dobra dela.

Za teboj žaluje ljubljena sopoga in tvoji dobrini sinovi. Za teboj žalujejo sorodniki in vsi farani, tvoji prijatelji. Toda kaj pomaga žalovati, saj smo vsi ustvarjeni za smrt. Skrbimo pa, da smo pripravljeni za stopiti pred sodni stol božji, kot si bil. Naše življenje je le potovanje v večnost. Kar si bomo na zemlji prislužili, to bomo v večnosti po smrti imeli. Ako bomo na zemlji delali hudo, bomo dobili po smrti plačilo od tega, namreč kazen. Ako bomo pa na zemlji delali le dobro, se nam ne bo treba po smrti batit sodbe.

Ti, dragi in nikdar pozabljeni prijatelj! Odšel si prerano. Velenko dobrega si storil meni in drugim. Na zemlji ti ne moremo več poplačati. Plača naj ti Bog v svetem raju. Počivaj mirno v hladnem grobu. Pri Bogu, katerega si častil vse svoje življenje, pa prosi za nas, da kadar pride čas, da tudi mi odrajamo za teboj in se snidemo v nebesih. Vam preostali pa naj bo v tolažbo, da je vaš mož in oče odšel v nebeske višave po svoje plačilo, za katerega se je trudil, trpel in delal vse svoje življenje. Vaš žaljuči prijatelj

J. Resnik.

Pri sv. Kristini

Brrrr . . . To ti pa piha, da bi skorost strehe odneslo . . . Drugod, kjer imate več hiš, tega ne čutite tako, kot pri nas, kjer je še dosti prostora za postaviti nova stanovanja. Da bi se vsaj enkrat razmrej bolj stalno na bolje obrnile, to bi tako kladiva razbijali v okolici! Še tako nam kažejo podatki, kako se venomer novice družine in družinic naselejujo tukaj. Seveda, to pa samo v že stopeči hiši. Novih se kaj malo postavlja. Ob priklju bomo malo povedali imena novih naseljencev v teku zadnjega pol leta. Za sedaj še vedno nemoteno burja piha in živiga po teh praznih lotih. Well, pa naj le, bo vsaj mogoče Božič zopet enkrat pošteno Božič, kakor se po starih "foršriftah" spodbodi.

V nedeljo, 12. decembra se bo za gotovo začela naša 40. urna pobožnost, katero smo v zadnjem hipu prestavili za en teden. Gospodje pridigari bo isti, kot smo jih omenili v dopisu zadnjo soboto, namreč, v nedeljo g. Jager, v pondeljek g. Slaje, v torek ob zaključku pa g. kanonik Oman. Opaziramo ponovno na izredno lepo priliko za prejem sv. zakramentov med pobožnostjo. Več spovednikov bo na razpolago v nedeljo in pondeljek zvečer po pobožnosti, en par tujih gospodov bo pa že tukaj tudi v nedeljo popoldne od polstarih naprej. Farane se

lepo prosi, da bi se te prilike poslužili ter v velikem številu pristopili k mizi Gospodovi takoj kot del pobožnosti, kakor tudi v primerno krščansko proslavo bližajočih se praznikov.

Omenjeno in razloženo je tudi že bilo, da bo vsak večer tudi kratka pridiga v angleščini. Tudi nekaj molitev bo v angleščini, začenši vsak večer ob 7:15. Pridige bodo v oskrbi Rev. Clarence Loch, SSS., prvi večer, Rev. Francis A. Boehlein, Ph.D., v pondeljek, in Rev. Wm. L. Newton, SSD., profesor v semenišču, pa v torek. Starše, ki vse to čitajo, se prosi, da bi svojo mladino na to opozorili.

Za enkrat bi bile te vrstice skoraj zadostne; toda ne moremo se premakati, da ne bi zopet malo poseglji nazaj na naš bazar. Kajti končni rezultat je še malo večji, kot pa nam je bilo mogoče zabeležiti v zadnjem poročilu s "fronte". V vzpodbudo vrlim faranom in priznanje darežljivim prijateljem župnije, bodi omenjeno, da se je posrečilo nagnati čisti preostanek do par dolariev nad dva tisoč, kar se vseeno malo lepše sliši kot pa devetnajst sto. Stvar pa zopet prima na dan posebno, ker nam ni prešlo teden dovoljenje nad tisto, kar se dolg na vrt plača. A. L. B.

Ti, dragi in nikdar pozabljeni prijatelj! Odšel si prerano. Velenko dobrega si storil meni in drugim. Na zemlji ti ne moremo več poplačati. Plača naj ti Bog v svetem raju. Počivaj mirno v hladnem grobu. Pri Bogu, katerega si častil vse svoje življenje, pa prosi za nas, da kadar pride čas, da tudi mi odrajamo za teboj in se snidemo v nebesih. Vam preostali pa naj bo v tolažbo, da je vaš mož in oče odšel v nebeske višave po svoje plačilo, za katerega se je trudil, trpel in delal vse svoje življenje. Ali, kakor rada pravi Mrs. Zdesar, "Bohlonej za enkrat, pa še za en druhkrat!"

A. L. B.

Pepci Vičič v spomin

Primi zadnji pozdrav od strica, draga Pepca. Sicer nisem bil tvoj stric, toda vedno si me klicala tako. Kdo te je to našel? Gotovo tvoji dobrini starši. Ni ga lepšega od tuj rojene malevine, kot to, da tako lepo spoštuje svoje starše, po starci slovenski šegi.

Draga Pepca! Če si nisi ti zadolila prostora med angelci s svojim udanim trpljenjem v bolezni, potem si ne bo tega zaslužil noben človek na svetu. Uboogi otrok! Nič nisi poskusila otroškega veselja z drugimi. Skozi osem dolgih let si milo gledala svoje sovrstnice, kako so igrale in veselile v otroški prešernosti. Uboga mama, koliko je prestala žalosti v svojem srcu. To samo ona ve, ki je v srcu vedno upala, da bo tudi njena hčerka veselo poskočila in se šla igrati med druge otroke. Pa to se ni zgodilo. Močne žive imajo Vičičeva mama, da je mogla vse to prenesti in prestati.

Pa to še ni vse neno trpljenje. Devet božičev je zaznamovali, kar je bolan tudi njen sošprok. Kar dva bolnika imeti v hiši, ni majhna stvar. Pred letom in pol si je pa še nogo zlomil, da je moral kakih osem mesecev nepremično ležati v postelji. Družbo mu je delala njena hčerka Pepca, s katero sta se skupaj tolažila in si delala upanje, da bosta kmalu ozdravljena. Toda mlada Pepca, stara 20 let, se je prej poslovila in se preselila v večne višave, da bo tam pripravila dober prostor za svojega očeta, ki toliko trpi na tem svetu. Pa to je vse božja volja.

Večičevi mami pa kličem: zaupajte v božjo voljo. Tudi vse zvečer po pobožnosti, en par tujih gospodov bo pa že tukaj tudi v nedeljo popoldne od polstarih naprej. Farane se

slavo med angelci.

Družina Vičič stanuje na 8220 Rosewood Ave., kjer jo lahko obiščete.

Frank Stemberger.

Vse za kulturni vrt!

Cleveland (Newburg), O. —

Naše vrtote pokriva bela odeja. Tudi naš kulturni vrt je pod snegom. Pa vseeno ga bomo videli v nedeljo večer v S. N. Domu na 80. cesti. Mr. Anton Grdin ga ima v svojih filmih in ga bo kaže vsem, kateri bomo v dvorani. Videli bomo mnogo zanimivega. Nove slike iz stare domovine, z jezerske razstave, poselbo pa še ravnokar izgotovljeno sliko: blagoslovitev nove društvene zastave društva Kraljica Miru št. 24 SDZ. Koliko nas je bilo takrat skupaj, pa vsi bomo videli, pa še prav dobro. Že samo to je vredno, da vidimo to slikovno predstavo. Pa ne samo to. Mrs. Agnes Žagar se prav pridno pripravlja, da nas preseneči s svojim štabom. Vsi vemo, da kadar Mrs. Žagar in Mrs. Maver nastopita, da smo vselej zadovoljni. Seveda, brez našega ljubljenca, g. Ivana Zormana, tudi ne bo milo. Mr. Zorman vam bo povedal, zakaj je dobro in prav, da imamo naš kulturni vrt.

Torej v nedeljo večer ob 7:30 se bodo kazale premikajoče slike v Newburgu. Da bi pa ne šla tako zanimiva predstava mimo nas, si jo moramo gotovo ogledati. Vse bo tako malo stalo, da bo to vsakdo zmogel. Samo 25 centov bo za vs to. Poleg tako lepe predstave bomo pa pomagali, da se dolg na vrt plača. Zato vsi pridimo, da zopet enkrat vidimo tako lepe slike. Ko bomo zapuščali dvorano, bomo rekli, da je bilo res lepo. Ni bilo škoda tistega kvorda, za katerega smo kupili vstopnico. Le vsi pridimo in napolnimo dvorano do zadnjega kotička. Pozdrav vsem in na svidenje.

J. Resnik.

Lepa mladinska prireditev

Cleveland (Collinwood), O. —

V nedeljo 5. decembra so matere pripravile Mladinskemu pevskemu zboru Slovenskega doma na Holmes Ave. skoro bi rekla mal banket. Vsaka je nekaj pripravila doma in kot pridne čebelice so znosile na mize za pogostitev sedemdeset malčkov (nekaj je pa že precej večih), kar jim bo ostalo v prijetnem spominu. Matere so res vsega priznanja vredne za njih trud in požrtvovalnost. Enako ne smem pozabiti očetov tam za baro, kdo so kot rojeni za ta pose.

Za ta večer je dal Mr. L. Šeme, njihov pevovodja, nalogi, da si sami brez vsake zunanje pomoči zamislijo program ter naj pokažejo, koliko so zmožni nastopiti na odru. In res, izbrali so si svojo pianistinjo, svojega voditelja programa in podajali so točke v pesmih, v godbi, v mali igri in nazadnje še narodni ples. Ne bom nobenega imenovala po imenu, ker jih je preveč, toda reči moram, kakor se je g. Šeme izrazil, ko so ga poklicali na oder ob zaključku programa, da naj še on kaj pove, kakšen vtiš so napravili nanj.

"Kaj naj rečem drugega," je rekel g. Šeme, "kot to, da sem ravno tako presenečen, kot so vaši starši nad nočojšnjim programom. Koliko vas je noč tukaj navzočih, da bi tako ravnodušno nastopili na odru, kot so tiste vaši malčki." Nato je g. Šeme omenil ono Aškerčevovo: "Kaj hrume, mar se vi nas mlađih bojite?"</p

Newburške novice

Kako resnične so besede sv. Pisma, ki pravijo, da je človek, kakor cvetka na polju. Danes cete in se ponaša s zdravjem, jutri pa že leži utrgan na tleh in zvane, kakor trava, ko jo kose pokosi in vrže na tla.

Smrt nam je ugrabila kar dva naših dobroih faranov in tako hitro, da se še danes vprašujemo, če je mogoče, da sta Louis Champa in John Perko odšla za vedno od nas.

Louis Champa je šel ondan, očvidno zdrav, od doma na delo. V tovarni mu je slabo prišlo in vendar je moral še delati naprej oziroma, moral je druge voditi, kako delati. In, ko že ni mogel govoriti, je še napisal kako naj delajo. Pri tem je omedel, iz katere omemdevice se ni več prebudil na tem svetu. Odpeljali so ga v bolnico, kjer pa je že takoj pri vstopu izdihnil.

Pokojni je prišel v Ameriko star šele 14 let in sicer je prišel k železnim rudnikom v Minnesota. Tam se je tudi poročil s prvo ženo, katera je čez nekaj let umrla pustivši mu 4 otroke. Prišel je v Cleveland in se takoj vnovič poročil z Vera Rismondi, s katero je živel v lepem soglasju do smrti. Pokojni je bil vnet za vsak napredek, bodisi pri cerkvi ali na društvenem polju.

Pogreba se je udeležilo veliko ljudi, med njimi tudi več sodelavcev iz tovarne, kjer je bil zaposlen. Pomislika vredno je to, da so njegovi sodelavci, ki niso katoličani, šli v cerkev za pogrebom, dokleči se nekateri njegovi društvenih "sobratov" "šli med tem časom rajši v salon. Kakšni društveni bratje so to? Društva naj pošljejo spremjevalce, ki ne bodo živim v mrtvih članom v sramoto.

Pokojnemu naj sveti večna luč. Ostalim domaćim pa bodo izraženo naše globoko sožalje.

Komaj dva dni za prerano smrtjo Louis Champa pa je istotako nepričakovano izdihnil dobro poznan član načara, John Perko. Perko se je v pretemni tovarni na ponosen štiftu ranil tako močno, da so ga prepeljali v bolnico in operirali. Operacijo je menda prestal in bi bil baje okreval, da ni pritisnil pljučnica, ki je ob takih časih in pri človeku njegovih let, takoj pripravljen poslabšati stanje bolnika.

V Perkotu je izgubila fara sv. Lovrenca enega najbolj delujočega člana. Bil je mizar in bil vsak čas na razpolago prijeti za delo in delati poprave, ali napravljati nove reči v manjšem obsegu. Nikdar pa ni računal za svoje delo. "Naj bo za božji len," je dejal vselej, ko smo ga vprašali za rāčun. Storil je veliko za božje plačilo, zato smo tudi uverjeni, da se na tega ni zastonj zanašal. Če bo Bog plačal celo kozarec vode, ki jo damo žeinem, koliko bolj bo cenil delo, ki smo ga storili Njemu na čast in Njegovemu kraljestvu—katolički cerkvi—v prid.

Perko je bil prav tako delaven tudi na društvenem po-

STANOVANJA V NAJEM
Sledenja stanovanja se oddajo v najem. Vsako stanovanje ima vse ugodnosti in vsako je novo dekorirano in v najboljšem stanju.

1397 Addison Road, 6 sob, spodaj
887 Ansel Road, 4 sobe, spodaj
548 E. 123 St., 8 sob
3839 St. Clair Ave., za 2 družini; vsaka 4 sobe

Vprašajte pri
The North American Mortgage
Loan Co.

6181 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 6063

lju. Spadal je k petim društvom in šel na sejo vselej in k vsakemu. Njegova navada je bila, da si je prižgal cigaro, potem pa hajd na sejo, nedeljo za nedeljo in včasih tudi po dvakrat na eno nedeljo. Če drugega ni bilo na sejo, John Perko je bil.

Pokojni ni imel veliko šol. Skrbel pa je, da so vsi njegovi otroci izšolani. Dva izmed njih sta sedaj učitelja na višjih šolah, oba sta pri bratih Marijanistih, to sta brat John Perko in brat Frank Perko. Oba sta bila ob smrtni postelji očeta, ko so je poslavljali.

Umrli John Perko bi bil lahko za zgled onim, kateri ravno pri podpori za cerkev in druge dobre potrebe ustanovalo tako skrbno šparajo in dajejo številne izgovore mesto gmotne podpore. Pokojni ni nikdar bil stisnjens, kadar se je šlo za dobro stvar. Komaj pa pred smrtno je postal dar za mehičansko semenišče v New Mexico. Koliko misijonov je bilo deležnih njegove velikodušnosti ve le on in Bog. V svojih prispevkih za cerkev je bila Perkotova družina vedno ena prvih. Dajal je poleg tega še na razne druge kraje, sploh, kadar se je šlo za dobro stvar, narodno ali pa cerkevno. Perkotovega daru ni nikdar manjkalo. In vendar —zapomnite si zlasti vi, ki leto za letom tako skrbno hrani te kadar je treba storiti kaj za cerkev in solo—in vendar se je kot navaden delavec opomagal, da je bil brez dolga poleg lepe domačije in še nekaj denarja na strani. Začel je takrat kot marsikateri drugi; bil pa je navaden delavec, kot drugi; imel je svoje težave, kot drugi. Smrt je večkrat poseglala v njegovo družino. Pa si je pri vsem tem opomogel zato, ker je Bog blagoslovil njegovo delo, kajti Bog ne ostane nikdar dolžan.

Perko je bil eden izmed onih mož, ki se zavedajo, da je nedelja dan Gospodov. Cenil je laritev sv. maše in zato ni prihajjal samo ob nedeljah, tudi ob delavnih, če je le mogoč, da je bil pri maši in obhajilu. Zato je pa tudi umiral in obhajal v večnost brez vsega strahu, kot otrok, ki odhaja iz tujine domov k svojim ljubljenim staršem. Kako lepa je smrt pravega kristjana!

Tak je bil pokojnik in zato ga bomo pogrešali, močno pogrešali, na vseh krajih. Manjkalo ga bo pred vsem doma. Manjkalo pa tudi na društvenih sejah, manjkalo ga bo pri cerkvi, manjkalo ga bo vse po sodi, kjer je treba delavna nastopa v prid človeštva. Ti pa, dragi prijatelji, počivaj v miru. Dokončal si svoje delo na zemlji. Konec je tvojih skrb za dom in za narod. Odšel si tja, kjer ni več ne delavskih ne kakih drugih problemov, tja, kjer bo Bog obrisal s čela ves pot in vse solze iz oči. Odšel si, da prejme v plačilo za zvestobo Božu, tisto plačilo, o katerem govoril Zveličar, ko-pravi: "V kraljestvu mojega Očeta je obilo palač. Grem, da vam pripravim mesto." Ostalim pa naj bo v tolažbo zavest, da je konec dobrega krščanskega življenja začetek večnega plačila. Naše sožalje izražamo na izgubi.

Pa že dolgo nismo imeli tako lepe in intenzivne zanimive igre, kot je šla preko našega odra zadnjino nedeljo, ko je Svetovski oder predstavil igro "Črnošolec."

Igra je že sama na sebi polna zanimivosti, ker je vsebina resnična in se večkrat ponavlja v življenju. Tem bolj pa je vleka zanimanja navzočih prav zato, ker so se igralci ta-

ko izredno dobro uživali v svoje vloge. Znali so svoje vloge dobro na pamet, kar je prvi pogoj za pristop izrazitev. Poleg tega pa so zelo dobro pogodili tolmačenje vlog in, sveda, ker so igrali že v petič, če se ne motim, je šlo vse gladko, kakor bi bili sami profesionalisti. Niti enkrat se ni videlo, da bi bilo kaj zastajalo. Tudi so bili igralci vsaj čas doma na odru in ni bilo nikake neokretnosti, kar se velikokrat zgodil pri marsikaterih igralcih, ki ne znajo se gibati na odru in govorijo kot bi recitali. V tem se opazi prvič dober in razumen igrovodja, kateri mora po večini igralcem dati navodila. Drugič pa se vidi, da se igralci ne bojijo izraziti tak cut, kot ga vloga zahteva. Kolikokrat se zgodil, da vodja igre teden za tednom daje nasvete in kaže, kako naj se gibljejo, igralec pa se boji posmehanja, češ, "se mi bodo smejali," kot da bi ravno to ne bilo v dokaz dobrega igranja.

Zato pa Svetovskem odru prav iskrena zahvala za ta krasnica večer. Ta velik uspeh naj jih bodri vse, Fr. Jagra kot igrovodjo, kakor tudi igralce vse, da bodo še nadalje prav pridno prirejali slovenske igre. "Črnošolec" pa naj nikar ne pozabijo. Morda jih bodo klicali še kje druge za to izredno krasno in mično predstavo. Meni se je tako dopadla, da bi jo takoj šel še enkrat gledat. Prav iskrena zahvala Svetovskemu odru od društva Najsvejše Imena, pod katerega pokroviteljstvom se je igra vršila, pa tudi od vseh navzočih, katerih je bilo navzicle hudi zimski burji precejšno številno.

Naš barat se je za sedanje čase prav dobro obnesel. Čistega do nekako \$1500. Zato pa najlepša zahvala vsem, ki so na kak način tukaj sodelovali. Pri Joe Smrdelovih so dobili eno novo pevko, katera sicer že poje, toda not še ne pozna. Naše čestitke, kajpak!

Hrvadnikovo je mraz. Zdi se kot bi bili dali sonce v popravo. Vsako zimo gre sonce nekam dolni na jug, tje, kjer je gorko. Mi pa moramo ostati doma in zmrzovati. Ali je to prav?

ZAHVALA

Še danes mislim, da sanjam, tako lepo so me moji dobri prijatelji presenetili ob vrtniti iz domovine dne 16. oktobra. Namenila sem se, da se z družino popeljemo za par dni v Pensylvanijo na obisk, toda prišlo je vse narobe, vsaj meni se je tako zdelo, ampak za one, ki so načravili tisto zaroto, njim je šlo pa vse po sreči. Kar tako ne dolžno so me poklicali na telefon in sicer moja teta Mrs. Dejak iz 55. ceste, one sobote po poldnevi. Povedali so mi naj predem k njim, ker so dobili pismo iz domovine in da je v pismu nekaj prav važnega in še marsikaj družega. Seveda nisem nikakor hotela odreči. Proti večeru se odpravila s čela ves pot in vse solze iz oči. Odšel si, da prejme v plačilo za zvestobo Božu, tisto plačilo, o katerem govoril Zveličar, ko-pravi: "V kraljestvu mojega Očeta je obilo palač. Grem, da vam pripravim mesto." Ostalim pa naj bo v tolažbo zavest, da je konec dobrega krščanskega življenja začetek večnega plačila.

Tedaj je pa prišla tudi moja sestra Mrs. Polis in reče, da bi šla tudi ona z nami, ker že precej časa se ni oglasila tam. Tako so me spravili iz hiše. Med tem časom so pa Mrs. Koželj in družge prijateljice spremenile vse moje sobe v prave veseljene prostore, kjer se je jedlo, pilo in plesalo do poznega jutra. Šele tedaj so se mi oči odprle, da sem vedela, kaj so pomenili tisti skrivnostni obrazzi. Bila sem vsa poparjena. Mislila sem si, g lejte, tri mesece sem bila v starem kraju, pa sem vse prijatelje zgubila, toda moja sodba je bila prehitra. Oni večer sem spoznala prijatelje. Nikdar niti sanjala nisem, da bom kdaj deležna surprise party.

Moja prisrčna zahvala naj gre mojemu stricu in teti Mr. in Mrs. John Dejak, ki sta dala za zelodcene dobrote, potem pa Mrs.

Koželj in Mrs. Gačnik, ki so vse to skuhalni in spekli, nadalje moji sestri njenemu možu Mr. in Mrs. Leo Polis za pota in skribi, ki sta jih imela, kakor tudi Mr. Jim in Mrs. Koželj, Mrs. Rozi Sluga in sinovom Franku in Albinu za prispevek in delo.

Lepa hvala Mr. Kovicu za poskocene polke in lepe valčke, nadalje Mr. in Mrs. Jos. Krajc, Mrs. Ángela Skrabec, Mr. in Mrs. Skočaj, Mr. in Mrs. Kovach in sestri Helen, Mr. in Mrs. Edward Krajc, Mrs. Mary Krajc.

Mr. in Mrs. Darovec, Mr. in

Mrs. Louis Krajc, Mr. Frank

Sluga, Mr. in Mrs. Polk, Mr. Albin Sluga, Mr. in Mrs. Dodich,

Mr. in Mrs. Glavan, Mr. in Mrs.

Frank Lušin, Mrs. Frances To-

mazič, Mr. John Tomšič, Mr. in

Mrs. Jerar.

Vede, dragi prijatelji, da mi

ostanete vedno v hvaležnem spo-

minu. Oni večer mi bo kot sva-

žek zarez v mojem življenju. Vam

hvala in še razen.

Mary Sluga in družina.

—

DNEVNE VESTI

Bojkot je nepostaven, protest je pa dovoljen

New York, 10. decembra. Apetitna sodnija države New York je odločila, da je piketiranje onih trgovin, ki prodajajo neunijske izdelke, protipostavno, dovoljeno pa je delavskim unijam protestirati proti trgovinam, ki prodajajo enake izdelke. Unija mora direktno izjaviti, da piketira proti neunijskemu izdelku, ne pa proti trgovini, ki prodaja take izdelke.

Dunajski socialisti ponovno aretrirani

Dunaj, 10. decembra. Nazijska poročila, da se namerava avstrijski kancler in diktator Kurt von Schuschnigg spoprijateljiti s socialisti, so bila postavljena na laž, ko je vladala arretacija 30. novembra, toda tozadna novica je še sedaj prišla v javnost. Aretacija se je izvršila že 27. novembra, toda tozadna novica je še sedaj prišla v javnost. Med aretriranimi je tudi neka ženska, Anna Molk, ki je jetična.

Stanovanje
se da v najem, tri sobe. Klet. Jako poceni. Vprašajte na 981 Addison Rd. (290)

—

DOBER PREMOG

PO ZMERNI CENI

L. R. Miller Fuel Co.

1007 E. 61st St.

HEnderson 1032

—

Naznanilo in vabilo

Clanice društva Collinwood

Hive št. 283, The Maccabees, se

tem potom obvešča, da se udele-

žijo glavne letne seje v pondeljek dne 13. decembra, točno ob

7. uri zvečer v navadnih prostorih.

Na dnevnem redu je več

važnih stvari, da se sklepa o njih,

kakor tudi volitev za uradnike

za leto 1938. Pridite! — Francis Braddock, tajnica.

—

Most in sodi

Ako želite res dober mošt

in sodi po nizki ceni, tedaj se

zglasite takoj pri

FRANK GABRIEL

1216 E. 60th St. ali pa na

1383 E. 53rd St.

(Dec. 10, 11, 14.)

—

Italija se bo odpovedala Ligi narodov

Rim, 9. decembra. Izredno

zasedanje velikega končila fa-

štovske stranke v Italiji je bilo

sklicano za soboto 11. decem-

bra. Goyori se, da bo

Ember Days

Wednesday, Friday and Saturday of next week are Ember Days and therefore days of fast and abstinence. By virtue of a special indulgence granted by the Holy See, working people and their families may eat meat once on Wednesday and once on Saturday.

Monthly Meeting

Nominations for offices in the Holy Name Society were held at the general meeting Tuesday night. For president were nominated Frank Dejak and William Tome; for vice president, Joseph Brodnick; for secretary, Frank Brodnick; assistant secretary, Victor Tome; for treasurer, Charles Winters and Lou Kraje. The final elections will be held at the January meeting, Sunday, January 2.

Besides the nominations the Society discussed its fifth anniversary and the blessing of the banner which occurs in January. The Society plans to have a group Communion at the 8:30 Mass on January 9th. At this Mass the new banner will also be blessed and dedicated.

Invitations to the affair are extended to the Holy Name Societies of all the Slovenian parishes as well as to all former members of our own unit. In addition all men of our parish are cordially invited to attend. Among the dignitaries to be invited are Father Kremer, diocesan director of the Society. After the church services the entire group will attend a breakfast.

At the Mass the Gregorian chanters, composed of members of the Society, and especially reorganized for the affair, will sing the High Mass; and just before Communion the whole congregation will recite the Holy Name pledge.

Legislation was passed by the Society that will make it possible to have moving pictures taken of the parade before and after the services, and of all the other proceedings. A group photograph may also be taken.

As a publicity committee for the important day in the history of the Society were appointed J. F. Zelle and William Tome. These two with the cooperation of several others will guide both the Slovenian and English publicities.

On the evening menu the Society plans to sponsor a gala Amateur Show in the school hall. Cash prizes will be awarded the winners; dancing will be held after the performance. Michael Kolar heads the committee in charge.

After the meeting the members were treated to a few comedies of the pre-talkie days on the screen plus pictures taken by Stanley Frank.

Holy Name Rally

A good representation of our stalwart Holy Name members attended the rally of the Slovenian Holy Name Societies held at St. Lawrence's in Newburg last Sunday afternoon. The United Societies marched from the National Home to the church for benediction services. Father Kremer, diocesan director, addressed the members in English; Rt. Rev. Msgr. Hribar in the Slovenian tongue. Among the clergy present was Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvar, our spiritual director.

At the meeting after services it was decided to make these meetings an annual affair. The next meeting will be held in our parish. Of our delegation, A. Martindic, our president, and Michael Kolar addressed the group. The latter's talk was especially constructive; he urged the establishment of study clubs and pamphlet racks under the sponsorship of the Society in all our parishes. His suggestion that our clergy publish Slovenian pamphlets is a very commendable one. Another fine idea of Mr. Kolar's was to hold an all-Slovenian nocturnal adoration hour at St. Paul's Shrine; at the present time each of the units is banded in a non-Slovenian group.

The St. Vitus Holy Name Society thanks you, Michael Kolar, for your splendid address, and we hope that we may soon reap its fruits.

Early Christmas Present

Joseph Sterk, popular Holy Name and Orel member is the proud daddy of a baby girl, born to his wife last Thursday. Congratulations, Joe and Rose!

Crnošolec

"Crnošolec" again makes a hit. This may seem like a slightly threadbare lead, but nevertheless, it is true in its entirety. The St. Vitus Dramatic Guild copped new laurels for itself last Sunday in Newburg when it staged for the fourth time this fine Slovenian drama. The cast performed

In Hospital

As we told you several months ago, Albert Golobic has been confined to his bed quite some time. Al would more than welcome visitors to help him pass some of those long hours. At the present Al is at City Hospital where you can visit him on Mondays, Wednesdays, and Fridays, 6:30 to 7:30 p.m. Make it a point to visit Al soon.

Theater Guild News

What?—Yuletide Frolic
When?—December 28, 1937.
Where?—St. Vitus School Hall.

How?—With Johnny Pecon's music and a dash of personality.

Why?—To make you thank your lucky stars that you live in the day of the Y. L. S. which is sponsoring this gala dance affair.

Never a dull moment, folks! Brooms, smiles, Christmas trees, cows' hides, and Paul Revere are only some of the good-time guarantors. There'll be refreshments—the foamy kind, the ringing kind—and, of course, the substantial kind.

You'll come. You'll dance, and—she'll exclaim, "My, you're marvelous dancer!" That will make you feel like a short circuit, but you'll just smile in your usual nonchalant manner, and seem a couple of inches taller. Perhaps, you'll have to thank the smooth dance floor for that sudden throbbing somewhere behind your vest coat.

Your friends will be there, having come from a near and afar—guided by that faithful star—their own happy hearts. You'll have fun, they'll have fun—why! we'll all have fun celebrating the Yuletide spirit as one 'ole gang!"

Come now, folks! Loosen up those old purse strings. Can't you hear those coins jingling around in your pocketbooks—so anxious to get out and show you a good time? Tickets can be obtained from any Y. L. S. member, or can be purchased at the door.

Dober dan, till next week!—JO.

Y. L. S. Notes**Y. L. S. PARTY**

The Young Ladies' Sodality, including Juniors and seniors, is planning a party for its members on Friday, Dec. 17th. A talkie comedy will be shown to the group by Father Andrej, spiritual advisor. Each member is requested to haul along a 10¢ gift for exchange—the funnier the better. Refreshments will be served to satisfy that old, old desire.

IMMACULATE CONCEPTION DAY

The air was severely crisp Wednesday morning, but despite the cold, devout Catholics wended their way to the church to pay homage to our Blessed Mother.

The church was aglow that evening, too, when a group of young women dedicated themselves to Holy Mary. It was a big day for the Young Ladies' Sodality. Old members were there to see the new ones pledge their loyalty.

The customary dedication talk was delivered by the guest priest, Father Misic of St. Paul's Croatian church. A reception, including a novelty stage performance and refreshments followed the ceremony.—JO.

Juniors' Journal

Now that the season of Advent is with us we should as much as possible sacrifice and deprive ourselves of our pleasures to prepare for the coming of our God on Christmas Eve. It is, no doubt, rather difficult for us Juniors to observe Advent properly for we were accustomed to being reminded and checked in our wrong-doings by the Sisters in school, now we are more or less on our own and find it very hard to resist temptation and sin. So let us take the swell opportunity Saturday and let's face our God and clear our conscience by going to confession and gain forgiveness of our sins.

This Sunday at the 8:30 Mass all the Juniors are to receive Holy Communion in a body.—Juniors' Journalist.

Attention Amateur Talent

The St. Vitus Holy Name Society is sponsoring a big Amateur Show on January 9 in the school hall. Amateurs of the neighborhood are asked to try out for the show. Four cash prizes will be awarded to the winners. First prize is \$10.00, second \$5.00, third \$3.00, and fourth \$2.00. Singers, dancers, musicians, comedians, acrobats, etc., here is your chance to cop some prize and get some good publicity. To secure a try-out for the show, please fill out the attached coupon and mail it to Mr. Michael Kolar, chairman of the Holy Name Amateur Show, at 1025 East 61st Street, Cleveland, Ohio. Entries must be received by December 27, midnight. Only written entries will qualify for tryouts.

THE NUN

The self-sacrifice of the nun in her religious profession is always edifying. She not only separates herself from her immediate family circle, but she gives up the very name which identifies her with that affectionate relationship. Occasionally some incident or other removes the veil and reveals interesting contacts between the life experiences of certain nuns before and after their entrance into religion.

Last Tuesday, December 7, Lira had its annual meeting and elections of new officers for the year of 1938. Mr. Frank Jacklich was elected president, winning by ten votes over Frank Kmet. No votes were cast for vice president since it is a rule of singing societies that the director is also vice president. Mr. John Cerar, Lira's popular secretary of 1937 was elected unanimously. Three cheers for him, Johnny! Following was the hot battle for the treasurer's office; the opponents being Frank Doles, a popular Lira-ite, and Anthony (Vidy) Vidmar, another Lira-ite, whose popularity is not doubtful. The outcome proved in favor of Vidy. He won by one vote, namely, 15 to 14. Miss Josephine Mack, Miss Vida Kmet and Mrs. Elizabeth Jacklich were elected trustees. Vidy was also elected as collector of dues from patron members and Anthony Hren is Vidy's assistant. Here's hoping that the new board will be successful in promoting Lira's plans and ideas in 1938.

The members have decided to produce a musical comedy some time in April or May. It seems that Lira is making a specialty of musical plays. And why not? So far they have been successful. Keep your eyes open and stop, look for this coming production and listen to the chimes of Lira.—The Ringer of Chimes.

Then may I ask, without appearing impudent, how were you called then?

I was Mrs. Charles Emory Smith, wife of the then Postmaster General of the United States.

What thoughts must have passed through the mind of this man of wealth as he turned back to the work at his desk!

Lawyer: Then you admit that you struck the plaintiff with malice aforethought?"

Defendant, indignantly: "You can't make me up like that. I've told you twice I hit him with a brick, and on purpose. There wasn't no mallets nor nothing of the kind about it—just a plain brick like any gentleman would use."

Wherever there is a human being there is an opportunity for a kindness.—Seneca.

All Around Town**A TRIP TO THE MEDITERRANEAN**

by DORIS MARIE BIRTIC
(Continuation)

A drizzling rain and a slight fog made the city very damp and dreary; in truth, had we not been engaged in the pleasure of sightseeing, which is intensely interesting, I do believe we would have found it a rather dismal day. As it was, we didn't mind the weather in the least.

During our brief stay at Marseilles we visited the famed Notre Dame de la Garde, reaching the high summit on which it is situated by way of a funicular (a type of open elevator) that was operated on the steep hillside.

From the top we had a splendid view of the city. The glittering statue on the uppermost pinnacle of the church can be seen from the sea, and it seems to be guarding the sailors on the water. In the interior of the church on the various altars we saw all types of miniature ships; tokens of gratitude from sailors who had come home safe after a journey through stormy seas, etc.

We also visited the Cathédrale de la Major, the largest Romanesque-Byzantine church in Europe, and the Square where King Alexander of Yugoslavia was assassinated in October 1934.

We concluded the day with dinner at a French restaurant. As usual I ordered milk. The waiter, evidently surprised, protested that the "petite mademoiselle" didn't appear to be ill. (Wine is the customary beverage.) However, I managed to make him understand that the order still held good. With a puzzled shake of his head he brought me, not the cool refreshing glassful I expected, but a pitcher of steaming hot milk with a tiny bowl of sugar beside it. He still thought something was wrong with me.

Our boat sailed from Marseilles at midnight on our way to Italy, the land of sunshine and song.

At our ship's first call at Naples we drove to the outskirts of the city and then a 17-mile stretch on the autostrada (a three car road with no intersections) to the ruins of Pompeii. It was a thrill to walk in those ancient narrow streets in which Romans, gladiators and otherwise, walked almost nineteen hundred years ago when that terrific flow of hot lava came rushing down and buried them on the spot. The walls of this former city of splendor are still intact and the uneven brick roads could, if need be, endure many more years of use. However, they were built for chariots and I doubt if the automobile driver would be able to ride through the narrow lanes. Then, too, at every crossing there would be the raised blocks of stone to be avoided that were placed there for the convenience of the pedestrians. When it rained, they would walk from the curb onto these stepping stones without getting their dainty slippers soaked. Practically the entire city has been excavated; the buildings, temples, private villas, theatres, etc., are all open to the visitors. We saw the large outdoor amphitheater with the remains of seats still in place in the semi-circle on the hillside.

Some people think that cemeteries are gruesome; well, they should see Pompeii. I think that, especially in gloomy weather, these crumbling, forlorn, grayish ruins, recalling to mind the horrors of that terrible disaster, are more than enough to send shivers slipping down one's spine.

From Pompeii we drove to a large hotel and had some refreshments on the vine-covered plaza. A number of musicians entertained us with such familiar tunes as "Santa Lucia," "Ciribiribin," and other Neopolitan folk songs.

We continued to Amalfi by way of a winding road along high cliffs overlooking the sparkling Mediterranean. Here and there we saw tiny cottages peeping up amid terraced hillsides of olive and orange trees. The panorama of the shoreline with a fiery sun gleaming above the mountains beyond the shimmering water is one of unforgettable beauty.

We reached Amalfi in time for a typical Italian meal of delicious spaghetti. Again we ate to the tune of talented players. A youngster scarcely more than twelve years old rendered several vocal solos in a mellow voice that was really remarkable. As a

lover of music, especially this kind, I enjoyed it to the fullest and would have loved to have listened to it for hours, but on a sightseeing tour one's time is limited and we had to be on our way to Sorrento.

Once there, we strolled leisurely down the street to the souvenir shops. It was interesting to note the old style horse and buggies that frequently passed by. (The majority of the horses were decorated too.) The black robed village padres were greeted on all sides as they walked among the native youngsters. Women with odd-shaped baskets balanced on their heads, were noticeable because of their perfect posture.

Having finished our "shopping," we drove back to Naples, gave a fond look at smoky Vesuvius and with the satisfaction of knowing that we would make a farewell stop on our return trip, we left this fascinating country completely captivated by its charms.

(To be continued.)

RELIGION AND SPORTS

Did you know that 18 men or practically one-half of the regular football squad of Jock Sutherland's Pittsburgh "Panthers," this year's champion team, are Catholic boys? Not only Catholic in name but in action! It was a regular habit of these 18 boys to go to Holy Mass on the mornings of their games. This may explain that "psychological fit" of theirs and their coolness and presence of mind in their hard games.

It may not be known that the late Knute Rockne of Notre Dame was not a Catholic when he undertook his coaching duties at that institution. But it can not be denied that the religious attitude of his football players played an important part in converting him to the Catholic religion. Knute Rockne, when asked what prompted him into becoming a Catholic, replied: "Year in and year out we had hard schedules, and although my boys were all football-minded, they were also religious. During our stop-overs at hotels on Saturday mornings I would be up early, concentrating on the plays we were to use. An hour before breakfast time, I would notice my boys filing out of the hotel singly or in groups. At first I thought they were going cut for walks, but upon inquiry I found that they went to attend Holy Mass and to receive Holy Communion. This attitude impressed me so much, I decided to become a Catholic myself."

The above may in part explain the source of that "psychological fit" for which coaches are always looking. If results mean anything, it cannot be denied that religion is an important factor in preparing us for nerve-wracking experiences where coolness of mind is imperative.

VENERATION OF SAINTS

A statue of the famous composer, Giuseppe Verdi, in a little park at Broadway and Seventy-third Street, New York, has become somewhat soiled by dust and the action of the elements. The Park Commissioners of the city were asked to remedy the situation, but replied that a lack of funds in the treasury prevented them from assigning workmen to the job of restoring the statue. Therefore, DeWolf Hopper and a number of Metropolitan Opera folk, arranged to sail forth on the next balmy day with soap and water to restore the replica of their beloved Verdi to something like its original appearance.

All of this is very edifying. But what about that strange attitude of mind which will see nothing but what is praiseworthy in such an action, and yet condemn roundly the good Catholic for the respect which he shows to representations of Our Lord and His Saints?—Ave. Maria.

TUXEDO RENTAL
For Weddings and other Formal Occasions

Gornik's
6217 ST. CLAIR AVE.

BIG MOMENTS IN HISTORY.

*Shop and Save at
Grdina Shoppe
6111 ST. CLAIR AVE.*

Store open all day Wednesday, Dec. 15 and 22

ENTRY BLANK
ST. VITUS HOLY NAME SOCIETY AMATEUR SHOW
January 9, 1937, in St. Vitus School Hall, Cleveland, Ohio

Name Age
Address
Telephone
Type of Entertainment
How Many in the Group? Ages

Entry blank must be mailed on or before December 27 to:
Mr. Michael Kolar, 1025 East 61st Street, Cleveland, Ohio